

Z přátelských kruhů

MORRISON, Okla. — Ctěná redakce! Jest na čase, abych oznámil opětně čtenářům, že jsem ještě v té zlaté Oklahomě nezemřel. Mnozí Oklahomu haní, jiní opět ji nesmírně chválí. Co se mne týče, nechválím ji, ani nehaním. Mně se zde dosti líbí, zejména pak to, že jsou zde dosti ovoce a to je pro rodinu hnedle polovic živobytí. Těším se již na to, až se rozvíjí všechny plíseňové stromy a pokvetou. Krásné to bývá na ně podívání. Každý strom jinak kvete a člověk může tu spatřit téměř všechny barvy. Až budou všechny stromy rozkvést, bude to na ně skutečně krásné podívání. A to už bude za týden, nebo za 14 dní. Některé stromy už pomalu se rozvíjí a to je to, co se mně loňského roku líbilo. Myslím, že Oklahoma má velkou budoucnost. Tyto pozemky za deset roků vstoupnou v ceně a rovněž dělníkům bude se zde platit daleko více, než platilo se kdy před tím. Dělný lid z našeho státu utíkal a odcházel tam, kde dostal více platu. Nyní ovšem všichni zpívají jinak. Nyní musí se více platit, aby se dělný lid zde v Oklahomě udržel. Také je zde veliký rozdíl v položení krajiny. V Noble County, kde já bydlím, jsou už ovsy zasety a začínají vyházet ze země a oře se již pro kornu. Kornu však dosud sázeti nelze, leč asi tak za 14 dní. Odtud však 75 mil v Chickasaw Co. zasázeli kornu již před 14 dny a nyní ořou pro bavlnu, již zajisté sázeti budou co nevidět. Leč tam nemají žádných plíseň, poněvadž tamní rentýři stromy masázeli. Pozemky tyto patří totiž Indiánům a proto ti, kteří je pronajali nechtěli mnoho o sázení stromů. Počasí jsme měli pěkné stále. Až teprve dne 10. března přšlo hodně, takže to nyní v zahradách pěkně poroste. Dále musím se zmíniti, že jsme udělali v neděli dne 3. března první počátek na založení podpůrného spolku. Očekávali jsme sice větší návštěvu než byla, ale přece jsme udělali krok ku předu. Založili jsme klub, do něhož vstupné bude pouze dollar. Přihlásilo se dosud 9 členů. Průzatimními úředníky jsou: Math. Peterka, Glencoe, jako předseda, Jan Beneš, Morrison, jako tajemník a Frank Tafek, Glencoe, jako pokladník. Doufám, že zde založíme nové číslo Z. Č. B. Jednoty, neboť veliká většina pro to jest. Příští schůze byla určena na první neděli v dubnu a to jest 7. dubna odpoledne ve 2 hodiny na farmě p. J. F. Jelinka, půl míle na východ a dvě míle na sever od Morrison. Krajané, v zdejším okolí bydlící, neměli by si nechati ujíti tuto příležitost a do schůze se dostaviti a účastniti se hovoru o založení českého podpůrného spolku. Uzavíraje svůj dopis, zdravím všechny čtenáře a čtenářky tohoto listu. Ve Svornosti, Rovnosti a Bratřství Jan Beneš.

DAVID CITY, Neb. — Ct. red.! Zmínili jste se, že bych mohl něco napsati do vašeho ctěného listu. Leč to sice můj první dopis, ale doufám, že ho do svých sloupců přijmete. Aby vás to více zajímalo, musím začít hned tím, jak jsem se dostal na farmu až do North Dakoty. Byl jsem po 9 roků zaměstnán v železném obchodě bratři Zelingery a tak jsem měl již slušnou částku na banku. Když maminka na živobytí dává a vše vydělané se schová, tu hodně přibývá. Je tomu 4 roky, co si několik mladých chlapců a též několik ženatých usmyslilo, že si půjdou do North Dakoty pro

homesteady. Všichni to byli Američtí. Přišel jsem domů a sdělil jsem rodičům, že půjdu také. To ale byl oheň na střeše. Co prý jsem za leta vyděl, tam prý to půjdu vyhodit, řekl mi. K čemu prý se mám řídit podle těch bláznů. Mně to však přece jen nedalo a šel jsem. Šlo nás asi patnáct. Koupili jsme všichni a já ještě dvě osmdesátky přikoupil k homesteadu. Nějakou chvíli jsme tam byli a pak jsme jeli domů. Za nějaký čas jsme tam zase museli jít, ale to nás nejelo ani polovina. Stálo nás to dost peněz, zejména to jezdění tam a zpátky. Postavil jsem si tam nejnmutnější stavby a mimo to prolomil jsem ještě 50 akrů jinému farmáři. Konečně mne však to jezdění také omrzelo a já jsem se tam usadil docela. Naložil jsem si na vůz kornu, oves a brambory. Maminka nandala na celý rok masa a všiml jsem si, že maminka, jako nevěsta. Měl jsem toho plně dvě železniční káry. Přijel jsem na místo šťastně, jenom psa jsem tady na cestě ztratil. Ani si nedovedete pomyslit, jak mně bylo v první dny, kdy jsem byl nucen na farmě býti sám. Všeho jsem měl dost, ale před tím jsem farmu takřka ani neviděl a nyní jsem měl na ní žit. Koupil jsem si krávu a slepice a dal jsem se do hospodaření. Zasel jsem len, pšenici a oves. Len zasel jsem do prolomeného pozemku. Potom jsem zase prolomoval. Za krátký čas na to přišli vyměřovat dráhu a vyměřili ji blízko mé farmy. Jen asi jednu míli budu k ní mít. Společnost, která dráhu chce postavit, skutečně dala se také hned do práce, takže mně tam bylo poněkud veseleji. Dělníci chodili ke mně a já zase k nim a tak nám to pomalu ubíhalo. Největší bylo s tím kuechtěním. Někdy jsem to spálil, někdy jsem to zase dosti neupekl. Sám jsem si musel práť, mýti, takže jsem často vzpomínal na svůj domov. Rád bych byl utekl odtud, ale nebylo možno vše to tam tak nechat. Za nějaký čas, když byla železnice hotova, začalo se zakládat město. U mé farmy se hned hodně zastavilo a to většinou z kamene, poněvadž v okolí je kamene dost a dost. Na štěstí můj mladší bratr přijel za mnou. Učil se dva roky pekařině, ale v létě se mu nějak i tepla nelíbilo. Maminka poslala ho tedy za mnou. Bratr uměl péci dobře a následkem toho jsem se aspoň o to pečení nemusel starat. Pájů, ehleba a všelikých zácsků bylo dost. Já mohl jít pěkně bezstarostně po práci. Myslím jsem si, proč bych nemohl odvážeti kameni ze svého pozemku, když jej kupuji na stavbu? Pustil jsem se do odvážení kamene a lošťoval jsem za jeden povoz dollar. Platil jsem \$6 za akr, ale nyní nedal bych své pozemky ani kdyby mně nabízeli \$30 za akr, ježto mám farmu pěknou a pozemky stále v ceně stoupají. Kamenny jsem pěkně odvázel a vydělal jsem si při tom pěkný groš. Ty kamenné domy jsou skutečně pěkné. Nově založené městečko skutečně pěkně pokračuje ku předu. Máme zde několik budov velice pěkných, dva elevatory, řeznická, kovářská, obuvnická a tři obchodní smíšeným zbožím. Na rok staré městečko je to dost. David City ovzrostlo tak ani za patnáct let. Čechů je zde asi sedm, většinou usazených na farmách. Ponejvíce jsou to Rusové a Holanďané, ale jsou to lidé velice hodní, ale na čistotu mnoho nedbají. Dočítáte se, že tam lidé trpí zimou a nouzí, ale nesmíte všemu věřit. Většinou je si s tím každý vinen sám. Kukuřice se tam v North Dakotě

nesází, jen len, oves a pšenice, ale vše je tam znamenité. Kornu by třeba ani nevyzrála. Všechno jsem si tam zařídil a potom jsem si na zimu zajel domů do David City. Minulý podzim přijeli ještě za mnou sestra Klouda a bratr Hugo. Ten však za dva týdny utíkal domů k mamince. Sestra tam však zůstala a tudíž měl jsem příležitost já sám udělati si k mamince výlet. Píšu mně každý týden. Mají prý se dobře. Zaslali mně také odtud fotografii, jak vyhazují sněh. Sestra je výtečná fotografistka a proto co stojí za fotografování, vyfotografuje. Mnohde prý při té zimě trpěli i hladem. Ale naši ovšem ne. Zaopatřil jsem je všim možným, takže jsem úplně přesvědčen, že nouzi netrpěli. Měli jsme pěknou úrodu. Pouze za len strážil jsem přes dvanáct set. Pšenice a oves jsem si nechal. Mám 4 osmdesátky. Dvě jsem koupil a dvě jsem obdržel jako homestead. Leč ty dvě osmdesátky jsem ohradil pro dobytek. Dal jsem do farmaření čtyři tisíce, ale za ta 3 leta, co farmařím, více než jednou tolik jsem nabyl. V zimě je tam sice hodně sněhu, ale mně se tam vzdor tomu dosti líbí. Lidé se tam nyní houfně usazují. Budu tam ještě asi dva roky a bude-li se mně tam líbit, zůstanu tam, ne-li, podívám se jinam. Úrodu jsem měl opravdu pěknou, takže na nic nařikati si nemohu. Vláhly je tam dost a v létě je tam docela příjemno. Půla jest málo vlnitá, země černá. Vody tu máme rovněž dost. Jedna studně je 15 a druhá 35 střešiců hluboká, takže ani na nedostatek vody si nařikati nesmíme. Dnes rozhodně nelituji, že jsem se v Dakotě usadil. Zůstal jsem tam z desíti, kteří pozemky zabrali, sám. Přece jenom ta vytrvalost je někdy dobrá. Každý se mně diví, že jsem se do toho farmaření vžil, ač nikdy před tím jsem nefarmařil. Mne omrzelo stále pro někoho pracovati a proto jsem se vrhl na farmaření. Dělán si nyní co chci, nikdo na mne nehledí a jsem spokojen. Kdybych tam prodal, zařídil bych si železný obchod sám, poněvadž se mně to dosti líbí. Kdyby některý z čtenářů Pokroku přál si věděti něco bližšího, necht' mne o tom v Pokroku zpravit a já mu mile rád, pokud bude mně možno, vyhovím. Srdečný pozdrav všem čtenářům a čtenářkám. Frank Otoupalík.

WAGNER, S. D. — Ct. redakce! Dovolují si napsati do vašeho listu ještě několik řádek a sice stran toho dopisu, v němž mi pan Štědrónský tak dával na frak skrze ta kamna. Nechtěl jsem svým dopisem říci, že naši páni obchodníci mají veliký výdělek. Catalogue-housům nadává se, že jsou žralokové a právem. Myslím však, že podobnými žraloky jsou i velkoobchodníci, kteří platí různým svým agentům veliké služby a tím se zboží jen združuje. Oni čítají našim malým obchodníkům větší ceny za zboží a samo sebou se rozumí, že ztrátu bude mít zase jen odkupník. Pan Štědrónský píše, že i on může prodat zboží za tutéž cenu, když dostane se mu peněz ku předu. To by bylo ovšem přáním všech těch, kteří s obchodníkem jsou ve styku. Pan Štědrónský v posledním svém dopise píše, abych podal své zkušenosti. Kdybych tak učinil, tu by potom skutečně nestál celý Pokrok. Vím o té věci mnoho a proto mohl bych o tom též něco psáti. Zde ku př. něco o našich dřevařských ohradách. Udělal jsem si rozpočet na dříví ku postavení domu a podal jsem jej obchodníkovi, žádaje jej, aby mi řekl cenu, za kterou může mně

dotyčné zboží nechat. Jeho cena byla \$631.00. Dále jsem nešel, poněvadž jsou naše lumber-yardy pod trustem a z té příčiny bylo by to jedno. Náhodou však jel jsem do Sioux City, Ia., kdež zašel jsem si do dřevařské ohrady a ptal jsem se, co bych za dříví dle onoho seznamu dal. Dotyčná dřevařská ohrada asi nebyla pod trustem. Vypočítali mně to a řekli, že zmíněné zboží mohu obdržeti za \$455. Dovož stál \$47, tudíž tam koupil jsem o celých \$129.00 levněji, než bych byl koupil zde. Pánové, kde jest ten žralok? Farmář koupí vždycky raději tam, kde zboží dostane levněji, ať už je to u našeho obchodníka anebo u catalogue-housu. Farmář prodává za hotové, ať tedy také za hotové kupuje. Nemá-li farmář hotových peněz, ať se vypůjčí a platí z vypůjčených patřičný úrok. Kdyby domácí obchodníci žádali cenu podobnou, pak by jistě nebylo ani jednoho domácího občana, který by kupoval u žraloků. Před krátkým časem koupil jsem pilku neb kasu do senovky 6 stop dlouhou a dal jsem za ni v Avon \$4.75. Těž druh objednal jsem od žraloka a stála mne pouze \$2.10. A kdyby nebylo žraloků, stála by mne pilka jistě aspoň \$7.00. Srdečný pozdrav všem čtenářům Pokroku a znamám se v úctě Martin Šýkora.

Vždy na stráží.

Skrovná péče uspoří mnohým omazským čtenářům budoucího trápení.

Hlídejte výměsky ledvin.
Hleďte, aby měly jantarovou barvu zdraví;
Výtoky ne přílišné nebo řídké;
Neobsahujte žádné usedliny cihlovému prášku podobné.
Doan's Kidney Pills vykonají to pro vás.
Střeží ledviny a léčí je, když jsou nemocny.
Mrs. M. Tosney z č. 1623 Dorcas ul., Omaha, Neb., praví: "Jest tomu sedm let, co jsem podala zprávu o velikém dobrodiní, jaké poskytl Doan's Kidney Pills v mém případě. Trpěla jsem krutě bolestmi zad, tak že jsem se mohla časem stěží pohnouti a sehnouti se bylo holou nemožností. Měla jsem nespánek a výměšování ledvin a to povahy nanejvýš mrzuté a znepokojující. Nepodařilo se mi naléztí něco, co by mi alespoň trochu prospělo, až můj manžel opatřil pro mne Doan's Kidney Pills. Tento veliký lék nejenom se osvědčil účinným od samého počátku, ale v době velmi krátké odstranil i příčinu trápení, čímž přivodil úplné a radikální vyléčení."
Na prodej u všech obchodníků. Cena 50 centů.
Foster-Milburn Co., Buffalo, New York, jediná jednatel pro Spoj. Státy.
Zapamatujte si jméno — Doan's — a neberte žádných jiných.
Na prodej ve všech lékárnách. Cena 50 centů.
Foster-Milburn Co., Buffalo, N. Y., výhradní jednatel pro Sp. Státy. Pamatujte jméno, Doan's a neberte jiných.

NAŠE PREMIE!

Jako obyčejně tak i letos nabízíme celoročním předplatitelům našeho Pokroku Západu (Pokrok, Creteský Pokrok, Kansaský Pokrok, Dakotský Pokrok, Iowský Pokrok) různé cenné a praktické premie za nepatrný jen doplatek. Premie naše jsou vhodnou ozdobou domácnosti a výběr jich jest tak hojný, že každý náš předplatitel nalezne mezi nimi některou, jež se mu bude zamlouvat.

Tyto druhy kalendářů máme v zásobě pro naše celoroční předplatitele, již si mohou vybrati dle libosti jeden z nich:

PEČÍRKŮV NÁRODNÍ KALENDÁŘ — Krámská cena tohoto kalendáře jest 35c, předplatitelům poskytujeme jej jako premii za pouhých 15c.

ČESKÝ ZÁPAD — Krámská cena tohoto kalendáře je 35c, my však jej dáváme našim předplatitelům jako premii za pouhých 15 centů.

OBRAZY:

Mimo kalendáře nabízíme celoročním předplatitelům našich listů obrazy, umělecky barvotiskem neb tušováním provedené, za následující mírný doplatek:

Mistr Jan Hus loučí se se svými přáteli před upálením v Kostnici. S předplatným jako premie 50c — jínka \$1.00. — K tomuto obrazu zašleme bohatě ozdobný rám za \$1.75, jehož krámská cena jest \$2.25. Obraz "Jan Hus" s tímto rámem tvoří úchvatný celek a bude nemalou ozdobou každé české domácnosti.

Obraz Husa a Žižky. S předplatným 15c — jinak 30c.
Podobizny presidentů Spojených Států. S předplatným 20c — jinak 50c.

Večeře Páně. S předplatným 20c — jinak 50c.
Různé obrazy svatých. S předplatným 15c — jinak 25c.
Různé krajino-malby v bohatém výběru. S předplatným 15—25c.

K těmto obrazům zasíláme za pouhých 55c úhledné a velice ozdobné rámy, jejichž krámská cena jest \$1.00.

Dále dovolujeme si oznámiti, že obdrželi jsme zásobu českých, anglických a anglicko-českých slovníků, jakož i tlumačů, jež prodáme za tyto ceny:

Jonášův česko-anglický slovník \$1.50
Jonášův anglicko-český slovník 1.75
Jonášův tlumač 1.50

Mimo to máme celou zásobu pěkné knihy: "100 deklamací pro mládež" od nejřednějších českých spisovatelů, již nabízíme za 50c.
"Na marjance" (The Village Tavern), polka, pro dvě ruce na piano, za 25c.

"Louka Zelená", (The Green Meadow) valčík pro dvě ruce na piano za 25c.

Zvouce přátele své k hojnému předplacení a podporování nejlaiknějšího českého časopisu, doufáme, že hojně využítokují příležitosti námi poskytované. Se vší úctou

Vydavatelstvo "Pokroku."

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC
v č. 1306 Farnam ul.
Pravá importovaná piva na čepu. Pilsenské a Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světově známé Faust získalo rozmáhlou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.
4017